

NORGES BANK

Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum
0107 OSLO

Dato: 16. august 2019
Deres ref.:
Vår ref.: 19-4638

Vurdering av boliglånsforskriften

Norges Bank viser til Finansdepartementets brev til Finanstilsynet med kopi til Norges Bank av 3. juni 2019 om «Vurdering av boliglånsforskriften». Departementet skriver:

«Finansdepartementet ber Finanstilsynet vurdere utviklingen i husholdningenes gjeld og i boligprisene, og hvordan boliglånsforskriften har påvirket utviklingen. Vi ber om en vurdering av hvordan forskriften har påvirket bankenes utlånspraksis og hvilke virkninger de særskilte kravene i Oslo har hatt. Det bes også om en redegjørelse for bankenes bruk av fleksibilitetskvoten, og en vurdering av hvordan ulike grupper av befolkningen, for eksempel ulike alders- og inntektsgrupper, påvirkes av de ulike kravene i forskriften. Vi ber om at Finanstilsynet innhenter vurderinger og faktagrunnlag fra Norges Bank i arbeidet. [...] Vi ber om Finanstilsynets svar innen 10. september 2019.»

Gjeldende forskrift om krav til nye utlån med pant i bolig trådte i kraft 1. juli 2018 og skal gjelde frem til 31. desember 2019. I forkant av gjeldende forskrift var det en høringsrunde basert på et forslag utarbeidet av Finanstilsynet. Norges Bank deltok i høringsrunden.

Kravene i gjeldende forskrift går i hovedtrekk ut på at 1) belåningsgraden ikke skal overstige 85 prosent av boligens verdi, 2) låntakers samlede gjeld skal ikke overstige fem ganger brutto årsinntekt (gjeldsgrad), 3) låntakers gjeldsbetjeningsevne skal testes mot en rentetøkning på 5 prosentenheter, 4) det skal betales avdrag for lån med belåningsgrad over 60 prosent, og 5) for Oslo gjelder i tillegg at belåningsgrad for sekundærbolig ikke skal overstige 60 prosent. Bankene kan innvilge lån som bryter med ett eller flere av kravene for inntil 10 prosent av verdien av innvilget lånevolum per kvartal, en såkalt fleksibilitetskvote (også omtalt som fartsgrense). For lån med pant i bolig i Oslo er fleksibilitetskvoten 8 prosent.

Krav til bankenes utlån til boligformål ble forskriftsfestet første gang 1. juli 2015. Krav til maksimal gjeldsgrad og kravene til utlån i Oslo ble tatt inn i forskriften 1. januar 2017, samtidig ble avdragskravet strammet inn.

Postadresse
Postboks 1179 Sentrum
0107 Oslo

Besøksadresse
Bankplassen 2
Oslo

Telefon 22 31 60 00
Telefaks 22 41 31 05
www.norges-bank.no
central.bank@norges-bank.no

Organisasjonsnummer
NO 937 884 117 MVA

Utviklingen i boligpriser, husholdningenes gjeld og bankenes utlånspraksis

Fra 4. kvartal 2008 til 1. kvartal 2017 steg boligpriser i forhold til disponibel inntekt per innbygger med 50 prosentenheter og nådde en historisk topp. Deretter har en svakere prisutvikling bidratt til å redusere dette forholdet med 10 prosentenheter. Etter flere år med en lavere vekst i antall fullførte boliger enn i antall husholdninger, blir det nå fullført flere boliger enn husholdningsveksten skulle tilsi. Sammen med økte renter ventes det å virke dempende på boligprisveksten fremover.¹

Oslo hadde sterkere boligprisvekst enn landet forøvrig i 2015 og 2016, det sterkeste boligprisfallet i 2017 og den sterkeste gjeninnhenting i 2018. Boligprisene er fortsatt høyere i Oslo enn i andre byer og landet forøvrig. En analyse foretatt i Norges Bank viser at husholdningenes kjøpekraft i boligmarkedet, målt ved evnen til å lånefinansiere kjøp av bolig til gjeldende priser, har utviklet seg svakere i Oslo sammenlignet med andre større byer og landet totalt sett i perioden fra 2008 til 2016. Det skyldes i stor grad den sterke boligprisveksten i Oslo i 2015 og 2016. Utenom Oslo er kjøpekraften, målt på denne måten, opprettholdt over tid for store grupper husholdninger.²

Tolv månedersveksten i husholdningenes kreditt har i hovedsak ligget i intervallet 5½ - 6½ prosent de senere år. Husholdningenes gjeld i forhold til disponibel inntekt har økt betydelig over tid og var 230 prosent i første kvartal 2019. Norges Bank venter at økte renter og en moderat boligprisvekst vil dempe gjeldsveksten i husholdningene fremover.

Foreløpige analyser av ligningstall for 2017 viser økt andel husholdninger med høy gjeldsgrad, høy belåningsgrad og liten betjeningsevne.³ Andelen gjeld holdt av disse husholdningene økte også.

Resultater fra Finanstilsynets boliglånsundersøkelse og Norges Banks utlånsundersøkelse tyder på at bankene har vært mer restriktive i sin utlånspraksis etter innstramningen av boliglånsforskriften i 2017.⁴ Boliglånsundersøkelsen viser at andelen nye lån i brudd med kravene i forskriften ble lavere etter innstramningen i 2017.⁵ Det er kravet til maksimal gjeldsgrad som i størst grad blir brutt. Dette er også kravet bankene anså hadde størst innstrammende effekt ifølge Norges Banks utlånsundersøkelse⁶. Volumandelen av nye utlån som er i brudd med kravet til gjeldsbetjeningsevne ved en økning i renten på 5 prosentenheter, var liten og synkende i 2017 og 2018. Bankene holder seg innenfor fartsgrensen både i og utenfor Oslo, men graden av utnyttelse er høyere i Oslo. Bankene benytter fleksibiliteten i stor grad på lån til yngre låntakere. Beregninger foretatt i Norges Bank viser at både andelen førstegangskjøpere blant husholdninger under 35 år og førstegangskjøperes gjennomsnittsalder har holdt seg stabile de senere år.

¹ [Pengepolitisk rapport med vurdering av finansiell stabilitet 2/19](#), Norges Bank.

² Lindquist og Vatne (2019): Utviklingen i husholdningenes kjøpekraft i boligmarkedet, [Staff Memo 4/2019](#). Norges Bank.

³ Se [Finansiell stabilitet 2017](#) for en beskrivelse av disse målene.

⁴ Se [Boliglånsundersøkelsen 2018](#) og [Utlånsundersøkelsen 2/2019](#) (figur 2).

⁵ I undersøkelsen fra 2018 var det en liten økning i andelen nye nedbetalingslån i brudd med de fleste kravene. En endring i utvalget i Finanstilsynets boliglånsundersøkelse i 2018 kan påvirke sammenlignbarheten med tidligere år. Utviklingen i 2018 må derfor tolkes med varsomhet.

⁶ Se [Utlånsundersøkelsen 3/2017](#).

Analyser i Norges Bank viser at innføringen av kravet til maksimal gjeldsgrad hadde en dempende effekt på boligprisveksten i store deler av 2017 og 2018 i regioner med en høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad.^{7,8} Analysen finner at det ikke er en signifikant forskjell i veksten i boligprisene deretter og ut 1. kvartal 2019.

Vurdering

Høy gjeld i husholdningene er en vesentlig sårbarhet for norsk økonomi, se *Finansiell stabilitet* 2018. Den høye gjelden medfører at mange husholdninger kan bli nødt til å stramme inn i sitt forbruk ved et kraftig fall i boligprisene, bortfall av inntekt eller økning i lånerentene. Det kan forsterke en nedgang i norsk økonomi og øke bankenes tap på utlån til næringslivet.

Regulering må avveie hensynet til effektive kredittmarkeder mot hensynet til å begrense oppbygging av risiko i det finansielle systemet. Krav til bankenes utlånspraksis kan bidra til å dempe oppbygging av sårbarhet i husholdningssektoren. På den annen side griper krav til utlånspraksis inn i bankenes skjønnsutøvelse. Standardiserte krav kan slå uheldig ut i enkelttilfeller. Regulering kan også lede til at kreditt ytes fra nye kilder eller i nye former som ikke er dekket av reguleringen.

Norges Bank mener forskriftsfesting med fleksibilitetskvote har fungert godt. Forskriften har gitt en klar grense for forsvarlig utlånspraksis og har bidratt til å begrense bankenes utlån til sårbare husholdninger. Bankene har benyttet seg av fleksibilitetskvoten som gir dem mulighet til å yte lån i brudd med kravene ut fra en kundespesifikk vurdering. Det er ikke klare tegn til at lån til boligformål i økende grad ytes utenfor den regulerte banksektoren, men forbrukslån fra banker kan ha blitt benyttet ved boligkjøp. De nye gjeldsregistrene for forbrukslån vil motvirke at husholdninger tar opp forbruksgjeld for å oppfylle kravet til egenkapital ved optak av boliglån.

Finanstilsynets boliglånsundersøkelse tyder på at boliglånsforskriften har bidratt til at andelen nye lån i brudd med kravene til utlånspraksis har avtatt. Samtidig viser ligningstall at mange husholdninger fortsatt har høy gjeldsbelastning. Boligprisene har vokst moderat de siste årene, etter å ha falt i månedene etter innstrammingene i boliglånsforskriften i 2017. Analyser viser at innføringen av en øvre grense for gjeldsgrad i 2017 bidro til å bremse boligpris- og gjeldsvekst i områder med høy andel husholdninger som har høy gjeldsgrad. Det er de store byene som har høyest andel husholdninger med høy gjeldsgrad. Det er grunn til å tro at kravet til gjeldsgrad også bidrar til å begrense gjeldsoptak knyttet til boligkjøp for investeringsformål.

Forskriften har en egen fleksibilitetskvote for lån med pant i bolig i Oslo, og et krav til maksimal belåningsgrad for lån til sekundærbolig i Oslo som ikke gjelder i resten av landet. Slike regionspesifikke krav bidrar til at reguleringen blir mer kompleks. På den annen side har fleksibilitetskvoten for Oslo trolig bidratt til å redusere andelen lån i brudd med kravet til maksimal gjeldsgrad i Oslo. I tillegg til kravet til gjeldsgrad kan det særskilte kravet til egenkapital ved kjøp av sekundærbolig i Oslo ha bidratt til å dempe boligkjøp for investeringsformål.

---

⁷ Se analysevedlegg.

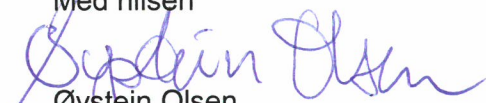
⁸ Internasjonale studier av krav til utlånspraksis spriker med hensyn på konklusjoner. Mens blant annet Jácome, L.I. and S. Mitra (2015), Cerutti, E., S. Claessens and L. Laeven (2015), Tressel, T. and Y.S. Zhang (2016) og Shim, I. and K.N. Kuttner (2016) og Nymoen, R., K. Pedersen and J.I. Sjøberg (2019) finner effekter på gjeldsveksten og bare i noen grad på veksten i boligpriser, finner Carreras, O., E.P. Davies and R. Piggott (2018) både kortsiktige og langsiktige prisseffekter.

Kostnader og gevinster ved krav til utlånspraksis kan endre seg over tid eller med endringer i annen regulering og andre markedsforhold. De nye gjeldsregistrene vil kunne føre til at kravene til maksimal belåningsgrad og gjeldsgrad blir mer bindende for enkelte låntagere. Videre betyr utsikter til moderat boligprisvekst fremover at egenkapitalen i boligen ikke vil vokse like raskt for dem som allerede eier bolig. På den annen side betyr utsikter til moderat boligprisvekst at egenkapitalen som førstegangskjøpere må spare opp for å nå egenkapitalkravet (kravet til maksimal belåningsgrad), ikke vil vokse like hurtig som vi har sett tidligere. Beregninger i Norges Bank tyder på at andelen førstegangskjøpere og førstegangskjøperes gjennomsnittsalder har holdt seg stabile.

Slik forskriften er utformet, skal den i første rekke bidra til å dempe risikoen for at gjelden øker vesentlig i særlig utsatte husholdninger. Norges Bank har støttet reguleringen av bankenes utlånspraksis for lån med pant i bolig, senest ved videreføringen av forskriften i 2018. Banken har, blant annet i høringsbrev 4. mai 2015, gitt uttrykk for at «[...] krav til forsvarlig utlånspraksis bør anses som et varig, strukturelt tiltak, og ikke endres hyppig». Et varig, strukturelt tiltak bidrar til forutsigbarhet og vil motvirke en fremtidig utglidning av utlånspraksis. Myndighetene bør ikke ha som ambisjon å finstyre utviklingen i boligpriser og kreditt. Krav til utlånspraksis bør derfor i utgangspunktet ligge fast.

Norges Bank mener dagens boliglånsforskrift har fungert etter hensikten og at utviklingen ikke tilsier vesentlige endringer i kravene. Etter Norges Banks vurdering bør kravene i forskriften være de samme over hele landet.

Med hilsen

Øystein Olsen
Sentralbanksjef

Torbjørn Hægeland
Direktør

Vedlegg. Boliglånsforskriften og utviklingen i boligpriser

Resultatene i dette vedlegget viser at boligprisveksten i områder med stor andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad var lavere i 2017 og et stykke inn i 2018 sammenlignet med andre områder. Deretter har boligprisveksten i de to gruppene av områder nærmet seg hverandre.

1 Innledning

Borchgrevink og Torstensen (2018)¹ fant at det forskriftsfestede kravet om at låntakers samlede gjeld ikke skal overstige fem ganger brutto årsinntekt, som ble innført januar 2017, virket til å dempe veksten i boligpriser og kreditt i 2017. Analysen i dette vedlegget ser på i hvilken grad denne dempende effekten på prisveksten har fortsatt utover 2017.

Det meste av husholdningenes gjeld er med pant i bolig, og utviklingen i husholdningenes gjeld og boligpriser henger tett sammen. De største gjeldsopptakene er generelt knyttet til kjøp av bolig. Forskriften er ment å bidra til en mer bærekraftig utvikling i boliglånsmarkedet slik at husholdningene ikke tar opp mer gjeld enn de kan betjene. Forskriftsfestede krav til bankenes utlån til boligformål ble første gang innført juli 2015. I januar 2017 ble forskriften vesentlig strammet inn, og i fjor ble denne forskriften besluttet videreført ut 2019 med noen presiseringer.

Gjeldende forskrift inneholder et sett av krav²:

- Samlet gjeld kan ikke overstige 5 ganger brutto årsinntekt (gjeldsgrad)
- Avdragsplikt for lån som overstiger 60 prosent av boligens verdi
- Kunden skal tåle en rentøkning på 5 prosentpoeng
- Lån skal ikke utgjøre mer enn 85 prosent av boligens verdi (belåningsgrad). Tilleggssikkerhet godtas
- Rammelån kan ikke overstige 60 prosent av boligens verdi (belåningsgrad). Tilleggssikkerhet godtas
- Nedbetalingslån med pant i sekundærbolig skal ikke overstige 60 prosent av boligens verdi i Oslo (belåningsgrad).

Bankene kan gi lån i brudd med ett eller flere av kravene for inntil 10 prosent av den samlede verdien av nye utlån med pant i bolig hvert kvartal utenom Oslo. For utlån med pant i bolig i Oslo er grensen 8 prosent eller inntil 10 millioner kroner. Dette gir bankene en fleksibilitet i forhold til kravene i forskriften og blir kalt fleksibilitetskvote eller fartsgrense. Finanstilsynets årlige boliglånsundersøkelse viser at andelen lån som bryter med disse kravene har falt betydelig etter forskriftsfesting, dette er særlig tydelig for kravet til gjeldsgrad.³ Det er rimelig å anta at forskriften har virket til å redusere gjeldsopptaket i sårbare husholdninger.

Kravet til maksimal gjeldsgrad og elementene med særskilt regulering av Oslo, både kravet knyttet til sekundærbolig og særskilt fartsgrense, ble innført i 2017. I Norges Banks utlånsundersøkelse⁴ har bankene rapportert at kravet til gjeldsgrad er det kravet som

¹ Borchgrevink, H. og K.N. Torstensen (2018): Analyser av effekter av boliglånsforskriften. [Aktuell kommentar nr. 1](#), Norges Bank. Dette er en oppdatering av denne analysen.

² For en oversikt over regulering av bankenes utlån med pant i bolig, se relevante lenker på Norges Banks internettside <https://www.norges-bank.no/tema/finansiell-stabilitet/makrotilsyn/Motsyklisk-kapitalbuffer/tiltak-andre-myndigheter/>.

³ Se [Finanstilsynets boliglånsundersøkelser](#).

⁴ Norges Bank (2017): [Utlånsundersøkelsen 3. kvartal 2017](#).

binder mest av de innførte kravene, og Finanstilsynets siste Boliglånsundersøkelse⁵ viser at fleksibilitetskvoten i størst grad ble anvendt for å gjøre unntak fra kravet til gjeldsgrad, dette gjelder særlig i Oslo.

Internasjonalt er det stor interesse knyttet til i hvilken grad makrotilsynstiltak, deriblant krav til bankenes utlån, påvirker veksten i boligpriser og kreditt. De senere år har flere internasjonale studier analysert dette med utgangspunkt i paneldata over land. I disse studiene er makrotilsynstiltak generelt representert ved dummyvariable som inngår som forklaringsvariabler i analysene. Resultatene i de ulike analysene er ikke entydige, noe som kan gjenspeile forskjeller i metode, utvalg av land og analyseperiode. Generelt er det utfordrende å identifisere effekter av krav til bankenes utlån på veksten i boligpriser og kreditt. Ofte innføres flere krav samtidig, og i tillegg er det mange andre forhold som påvirker boligpriser som slike analyser bør kontrollere for.

To av paneldatastudiene ser spesielt på i hvilken grad effektene av slike tiltak har mer langsiktige effekter i tillegg til eventuelle kortsiktige effekter. Når det gjelder effekter av krav til bankenes utlån, så finner Carreras m.fl. (2018)⁶ at krav til gjeldsgrad og belåningsgrad er effektive i å dempe veksten i boligpriser både på kort og lang sikt, mens Nymoen m.fl. (2019)⁷ bare finner signifikant kortsiktige effekter av belåningsgrad på veksten i boligpriser og ingen signifikante effekter av krav til gjeldsgrad. Det er derfor viktig med flere studier som kan belyse i hvilken grad det er mer langsiktige i tillegg til eventuelle kortsiktige effekter av slike makrotilsynstiltak.

I resten av notatet oppdateres analysene i Borchgrevink og Torstensen (2018). Avsnitt 2 viser enkle figurberegninger, mens avsnitt 3 viser resultater fra regresjoner av boligprisveksten. Avsnitt 3 gir en kort oppsummering.

2 Boligprisvekst og gjeldsgrad

2.1 Enkle figurbetraktninger

I analysen av effekter på boligprisveksten av innføringen av krav til gjeldsgrad i 2017, benytter Borchgrevink og Torstensen (2018) (B&T) månedstall for områdespesifikke boligpriser. Datasettet omfatter prisinformasjon for i alt 57 ulike områder i Norge, der 15 var bydeler i Oslo. Vi benytter så langt som mulig tilsvarende områdeinndeling og pristall på kvartalsfrekvens. Boligpristallene er fra Eiendom Norge, Eiendomsverdi og Finn.no. Beregningsopplegget er revidert, og pristall etter tilsvarende detaljerte områdeinndeling er ikke lenger tilgjengelig på månedsfrekvens men om lag på kvartalsfrekvens. Prisvekst etter områdeinndeling som i B&T er beregnet ved å aggregere prisveksten i underområder med omsetningen siste 8 kvartaler som vektet.⁸

⁵ Finanstilsynet (2018): [Boliglånsundersøkelsen 2018](#).

⁶ Carreras, O., E.P. Davis and R. Piggott (2018): "Assessing macroprudential tools in OECD countries within a cointegration framework", [Journal of Financial Stability 37, 112-130](#).

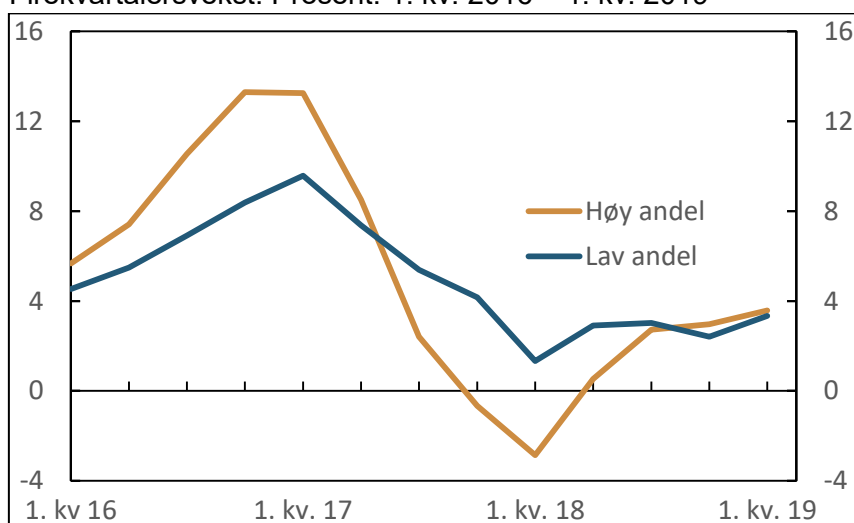
⁷ Nymoen, R., K. Pedersen og J.I. Sjøberg (2019): Estimation of effects of recent macroprudential policies in a sample of advanced open economies, *International Journal of Financial Studies*, 7, 23; <https://doi.org/10.3390/ijfs7020023>.

⁸ Områdene inkluderer 15 bydeler i Oslo, samt følgende områder: "Fredrikstad", "Moss", "Sarpsborg", "Resten av Østfold", "Asker", "Bærum", "Follo", "Nedre Romerike", "Øvre Romerike", "Hamar", "Hedmark utenom Hamar", "Lillehammer", "Oppland utenom Lillehammer", "Drammen", "Buskerud utenom Drammen", "Larvik", "Sandefjord", "Tønsberg", "Vestfold utenom Tønsberg, Sandefjord og Larvik", "Porsgrunn", "Skien", "Telemark utenom Skien og Porsgrunn", "Aust-Agder", "Kristiansand", "Vest-Agder utenom Kristiansand", "Sandnes", "Stavanger", "Haugesund", "Rogaland utenom Stavanger, Sandes og Haugesund", "Bergen", "Hordaland utenom Bergen", "Sogn og Fjordane", "Ålesund", "Møre og Romsdal utenom Ålesund", "Trondheim", "Sør-Trøndelag

Utgangspunktet for analysen i B&T er en hypotese om at boligprisveksten påvirkes mest i områder der kravet til gjeldsgrad må antas å være mest restriktivt, dvs. i områder der en relativt stor andel boligkjøpere har en høy gjeldsgrad før innføringen av krav til gjeldsgrad. Ved å kombinere data for tinglyste boligtransaksjoner og informasjon om boligkjøpernes gjeldsgrad i 2014, samt områdespesifikk fartsgrense i gjeldende boliglånsforskrift, kategoriserer B&T regionene i to grupper, de med «høy andel» og de med «lav andel» boligkjøpere med høy gjeldsgrad.⁹ Vi benytter samme klassifisering av områder etter høy og lav gjeldsgrad som B&T.

I områder med en høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad (høy andel), var firekvartalersveksten i boligpriser klart sterkere i 2016 og tidlig i 2017 sammenlignet med områder med en lav andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad (lav andel), se figur 1. Som følge av allerede innvilgede lån og en viss forsinkelse i tinglysningsprosessen, tok det trolig litt tid før effekten av kravet til gjeldsgrad slo fullt inn i boligprisstatistikken. Gjennom 2017 falt imidlertid boligprisveksten betydelig mer i områder med høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad. Boligprisene fortsatte å utvikle seg svakere i de antatt mer eksponerte områdene også de to første kvartalene i 2018. Deretter er boligprisveksten relativt lik.

Figur 1. Boligpriser i områder med høy og lav andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad. Firekvartalersvekst. Prosent. 1. kv. 2016 – 1. kv. 2019

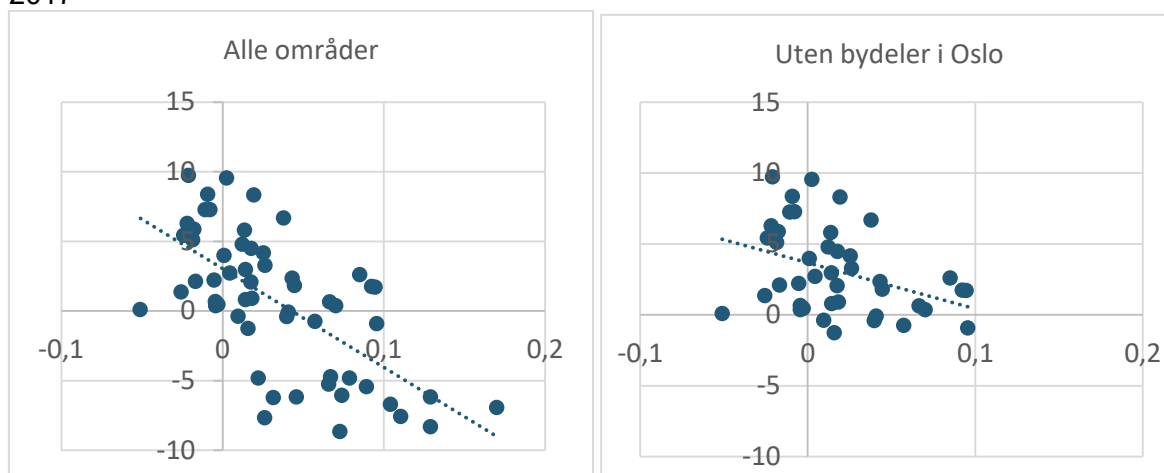

Kilder: Ambita, Eiendom Norge, Eiendomsverdi, Finn.no, Statistisk sentralbyrå og Norges Bank

utenom Trondheim”, “Nord-Trøndelag”, “Bodø”, “Nordland utenom Bodø”, “Tromsø”, “Troms utenom Tromsø” og “Finnmark”. Prisutviklingen i områdene «Distriktene i Trøndelag» og «Distriktene i Akershus» i ny områdeinndeling er ikke fordelt etter tidligere områdeinndeling.
⁹ Informasjon om boligtransaksjoner hentes fra tinglyste skjøter i Kartverket som leveres av Ambita, mens informasjon om kjøpernes samlede gjeld og bruttoinntekt hentes fra Inntekts- og formuesstatistikken for husholdninger fra Statistisk sentralbyrå. Bare omsetninger av bolig i «fritt salg» inkluderes, og av robusthetshensyn er den høyeste verdien av inntekt i 2014 og 2015 benyttet. Ved klassifisering av ulike områder etter «høy» og «lav» andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad, er 2014 benyttet som referanseår for å unngå at forskriftsfesting av krav til bankenes utlån påvirker klassifiseringen. For hvert område beregnes andelen boligkjøpere med gjeldsgrad>5. Andelenes korrigeres deretter ved å trekke fra den relevante fartsgrensen, dvs. 0,08 for bydeler i Oslo og 0,10 for områder utenfor Oslo. Et område klassifiseres som å ha en «høy» («lav») andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad dersom den korrigerte andelen er positiv (mindre eller lik null).

Enkle spredningsplott viser en negativ korrelasjon mellom boligprisvekst og andelen boligkjøpere med høy gjeldsgrad (korrigert for fartsgrensen) fra 4. kvartal 2016 til 4. kvartal 2017, se figur 2. Det er fortsatt en negativ korrelasjon, om enn mer moderat, dersom vi utelater observasjonene for bydelene i Oslo. B&T fant tilsvarende resultat basert på månedstall.

Figur 2. Firekvartalers boligprisvekst i prosent (vertikal akse) og andelen boligkjøpere med høy gjeldsgrad (korrigert for området fartsgrænse) (horisontal akse). 4. kv. 2016 – 4. kv. 2017

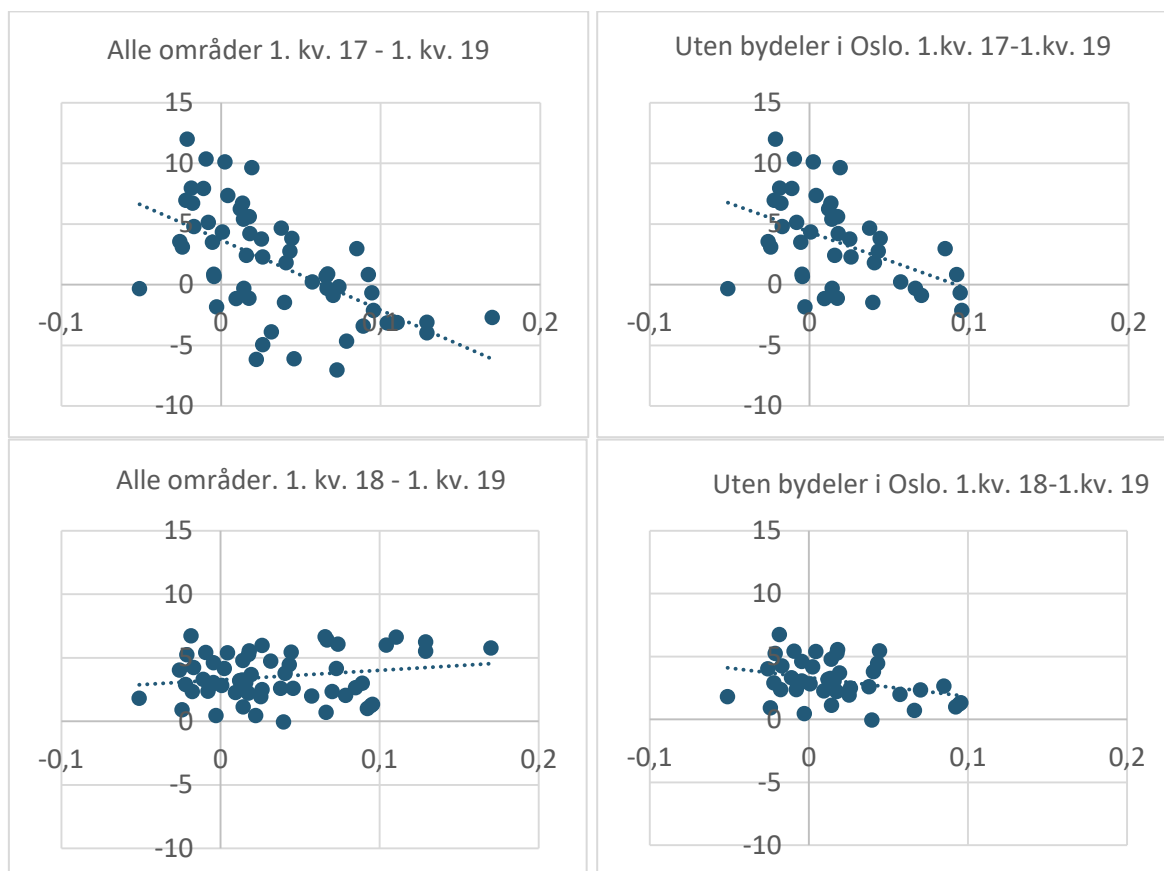
Kilder: Ambita, Eiendom Norge, Eiendomsverdi, Finn.no, Statistisk sentralbyrå og Norges Bank

Den negative korrelasjonen mellom boligprisvekst og gjeldsgrad er tydelig også når vi ser over perioden 1. kvartal 2017 til 1. kvartal 2019, se figur 3 øvre panel.¹⁰ Figur 1 viser imidlertid at i gjennomsnitt er firekvartalersveksten i boligprisene høyere i områder med høy gjeldsgrad igjen fra litt ut i 2018. Dersom vi ser på spredningsplottet for gjeldsgrad og boligprisvekst fra tidlig 2018 til tidlig 2019, så finner vi en positiv sammenheng når alle områder inkluderes, men sammenhengen er fortsatt negativ dersom Oslo ekskluderes, se figur 3 nederste panel.

¹⁰ Sammenhengen er robust dersom vi ser over perioden 4. kvartal 2016 – 1. kvartal 2017. På grunn av sesongeffekter i boligprisene velger vi å periodisere over samme kvartal.

Figur 3. Boligprisvekst i prosent (vertikal akse) og andelen boligkjøpere med høy gjeldsgrad (korrigert for områdets fartsgrense) (horisontal akse) over ulike perioder

Kilder: Ambita, Eiendom Norge, Eiendomsverdi, Finn.no, Statistisk sentralbyrå og Norges Bank

2.2 Regresjonsanalyser

For å belyse sammenhengen mellom boligprisvekst og andelen boligkjøpere med høy gjeldsgrad estimeres følgende regresjonsmodell:

$$(1) \Delta_j P_i^h = \alpha EKSP_i + X_i' \beta_1 + \beta_0 + \epsilon_i$$

der $\Delta_j P_i^h$ er boligprisvekst regnet over j kvartaler, i betegner 57 geografiske områder, $EKSP$ er en dummyvariabel som er 1 for områder med høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad og 0 ellers, dvs. $EKSP = 1$ for områder der andelen boligkjøpere med gjeldsgrad > 5 etter fratrukk for områdets fartsgrense er positiv, X er en vektor med kontrollvariabler og ϵ er et stokastisk restledd.

Vektoren med kontrollvariabler inkluderer firekvarterals endring i tilbud av boliger og firekvarteralsendring i arbeidsledighetsrate. Boligtilbudet i et kvartal beregnes som summen av usolgte boliger ved utgangen av forrige kvartal og antall boliger lagt ut for salg i inneværende kvartal. Disse tallene er levert av Eiendom Norge. Ledighetstallene er i prosent av arbeidsstyrken og er hentet fra arbeidskraftundersøkelsen til Statistisk

sentralbyrå¹¹. I tillegg kontrollerer vi resultatene med dummyvariable for type område, dvs. for «storby» som er Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger med Sandnes og Bærum og «by» som omfatter andre byer i utvalget. Ut fra en antakelse om at boligprisutviklingen i ulike områder i 2017 var en respons på blant annet prisveksten i området i tidligere år, analyserte B&T også betydningen av å inkludere boligprisveksten fra 2010 til 2016 som en kontrollvariabel.

Resultatene viser at det fra siste kvartal 2016 til siste kvartal 2017 er en negativ sammenheng mellom boligprisvekst i en region og hvorvidt regionen hadde en høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad i 2014, se $EKSP = 1$ i kolonne I-IV i tabell 2. Dette er regioner som vi antar er mer eksponert for kravet til gjeldsgrad. Dersom vi inkluderer kontrollvariabler og dummyer for områdetype, blir sammenhengen svakere men fortsatt signifikant på 10 prosent nivået. Inkludering av prisveksten fra 2010 til 2016 som en forklaringsvariabel, eller prisveksten over kortere perioder, påvirker ikke resultatene nevneverdig. Dette er i tråd med funnene i B&T.

Tabell 2. Effekten av høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad på boligprisveksten over ulike tidsperioder

	4. kv. 2016-4. kv. 2017				4. kv. 2016-1. kv. 2019		1. kv 2018-1. kv. 2019		
	I	II	III ¹	IV	V	VI	VII	VIII	IX ¹
$EKSP = 1$	-4,41*** (1,49)	-1,94* (1,20)	-1,89* (1,10)	-2,08* (1,25)	-4,19*** (1,33)	-3,30** (1,55)	0,26 (0,62)	-0,71 (0,69)	-0,72 (0,65)
$\Delta_{2010-2016} P^h$				-0,02 (0,03)					
X	Nei	Ja	Ja	Ja	Nei	Ja	Nei	Ja	Ja
<i>Storby/by</i>	Nei	Ja	Ja	Ja	Nei	Ja	Nei	Ja	Ja
N	57	57	42	57	57	57	57	57	42
Adj. R^2	0,13	0,57	0,18	0,56	0,14	0,38	-0,01	0,14	0,05

1) Uten bydeler i Oslo.

Estimeringsmetode er robust minste kvadraters metode.

Kilder: Ambita, Eiendom Norge, Eiendomsverdi, Finn.no, Statistisk sentralbyrå og Norges Bank

Dersom vi utvider analyseperioden til 1. kvartal 2019, får vi fortsatt klare negative resultater, kolonne V-VI.¹² Prisveksten fra siste kvartal 2016 til første kvartal 2019 er signifikant lavere i de områdene vi forventer er mest berørt av kravet til gjeldsgrad. Dette skyldes imidlertid i hovedsak utviklingen i 2017. Vi finner ikke en signifikant forskjell i boligprisveksten mellom de antatt mer berørte og de antatt mindre berørte områdene i 2018, se kolonne VII-IX. Det var en særskilt negativ effekt på boligprisveksten i eksponerte områder i om lag ett år ifølge disse resultatene.

For å belyse nærmere hvordan effekten av kravet til gjeldsgrad utvikler seg over tid, følger vi B&T og estimerer sammenhengen i ligning (2).

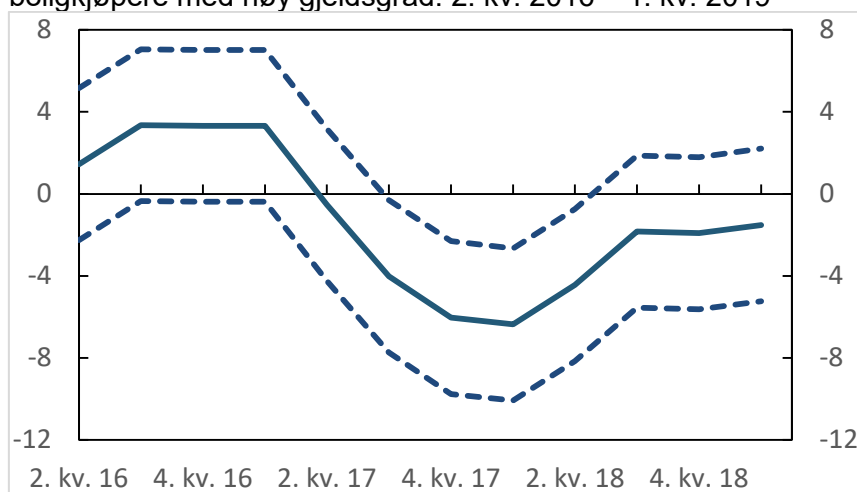
$$(2) \Delta_4 P_{it}^h = \alpha_1 EKSP_i + \alpha_{2t} \tau_t + \alpha_{3t} EKSP_i \cdot \tau_t + X'_{it} \beta_1 + \beta_0 + \epsilon_i,$$

¹¹ Disse AKU-tallene er fordelt på tre hovedområder, Østlandet, Sør- og Vestlandet og Trøndelag og Nord-Norge. B&T benyttet registrert ledige ved NAV-kontorene etter fylke, men på grunn av brudd i disse seriene i 2018 benytter vi tall fra AKU.

¹² Resultatene er de samme dersom vi benytter perioden 1. kvartal 2017 – 1. kvartal 2019.

der prisvekst og kontrollvariabler varierer over både kvartal og område. Vi inkluderer en dummyvariabel for hvert kvartal i analyseperioden, τ_t , for å kontrollere for periodespesifikke effekter som er felles over alle områder. I tillegg inkluderer vi $[EKSP_i \cdot \tau_t]$ for å identifisere i hvilken grad prisutviklingen i områder vi antar er mer eksponert for kravet til gjeldsgrad, utvikler seg annerledes over tid. Vi tar utgangspunkt i den estimerte sammenhengen i kolonne III (og VI og VIII) i tabell 2.

Figur 4. Tidsvarierende effekt på firekvartalers boligprisvekst av å ha en høy andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad. 2. kv. 2016 – 1. kv. 2019

1) Standardavvik angis ved stiplede linjer.

Kilder: Ambita, Eiendom Norge, Eiendomsverdi, Finn.no, Statistisk sentralbyrå og Norges Bank

Resultatene indikerer en sterkere firekvartalersvekst i boligprisene andre halvår 2016 og tidlig 2017 i områder med en stor andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad. Som i B&T finner vi en signifikant negativ effekt litt ut i 2017. Effekten blir sterkere gjennom 2017 og inn i 2018. Effekten reduseres deretter og er ikke signifikant fra andre halvår 2018. Dersom områdene i Oslo utelates fra analysen, er det fortsatt en negativ effekt gjennom deler av 2017 og 2018, men den er ikke signifikant.

Det samlede bildet fra disse analysene er at innføringen av krav til gjeldsgrad i 2017 førte til en lavere vekst i boligprisene i særlig eksponerte områder enn ellers gjennom store deler av 2017 og inn i 2018. Denne særskilt dempende effekten på prisveksten ble så gradvis redusert.

3. Oppsummering

Dette notatet ser på i hvilken grad det forskriftsfestede kravet om at låntakers samlet gjeld ikke skal overstige fem ganger brutto årsinntekt, som ble innført januar 2017, virker til å dempe veksten i boligprisene utover 2017. Borchgrevink og Torstensen (2018) analyserte i hvilken grad dette kravet til gjeldsgrad hadde betydning for veksten i boligprisene i 2017, og i dette notatet oppdateres den tidligere analysen basert på tall for 2018 og 1. kvartal 2019.

Resultatene viser at boligprisveksten i områder med stor andel boligkjøpere med høy gjeldsgrad ble lavere i 2017 og et stykke inn i 2018 sammenlignet med andre områder. Deretter har boligprisveksten i de to gruppene av områder nærmet seg hverandre igjen.